

forelagte Forslag om et nyt Statsseminarium for Kvinder bliver lagt til Side, vil jeg da tillade mig at haabe, at den højtærede Minister vil gaa med til at arbejde for at faa Landstinget til at gaa med til den Forhøjelse paa 15,000 Kr. til Lærernes Uddannelse, som blev vedtaget her i Folketinget, men nægtet i Landstinget. Det er ganske sikkert et alt for lille Tillæg til Fremme af denne overordentlig vigtige Sag, man burde i Virkeligheden gaa langt videre, thi under de nuværende Forhold kunne de private Seminarier ikke være tjente med at arbejde ved Siden af Statsseminarierne. Man er der saa at sige nødt til at skulle overanstrenges baade for Lærernes og Elevernes Vedkommende, og naar man desuagtet ved de private Seminarier har gjort og endnu gør et saa godt Arbejde, som man jo erkender og er nødt til at erkende, at der bliver gjort, skuldes dette ganske sikkert de udmærkede Kræfter, der lede disse private Seminarier. Men er en Arbejder da ikke sin Løn værd? Dette er jo dog en Anstuelse, man plejer at hævde overalt eller i det mindste giver det Udseende af, at man hævder. Derfor der nu kunde være Fare for, naar Tilskuddene til de private Seminarier dels direkte, dels indirekte bleve forhøjede betydeligt, at der da ved Siden af de fortrinlige private Seminarier, vi nu have, fremskød flere mindre heldige af den Slags, hvorved de unge Mænd og Kvinder, der mulig vilde besøge saadanne mindre gode Seminarier, vare udsatte for at sætte deres Tid, Penge, og hvad der er endnu værre, Kræfter, over Styr, saa kunne vi jo gøre Forberedelser til at gaa en anden Vej, nemlig den Vej, det ærede Medlem for Sønderø (Højmark) nu pegede paa, at nedlægge et af de bestaaende Statsseminarier for Mænd og saa bygge et nyt for Kvinder. Jeg tænker mig nu ikke Muligheden af, at det kan lade sig gøre saadan i en Haandevending. Derfor nævner jeg ogsaa udtrykkelig, at der kan gøres Forberedelser i denne Retning. Vi gøre efter min Mening vore Kvinder Uret ved at hyde dem saadanne Vilkaar som hidtil med Hensyn til deres Uddannelse, naar vi huske paa, hvilken Indflydelse godt oplyste Kvinder have i de forskellige Hjem, navnlig med Hensyn til Børnernes Opdragelse, som jo mest er henlagt til vore Kvinder. Og hvad der saaledes bliver en Uret mod vore Kvinder, bliver jo med det samme en Uret mod hele Folket. — Med Hensyn til Stedet, hvor et saadant Seminarium skulde bygges, maa jeg tilstaa, at det i mine Øjne ser underligt ud, at Flertallet i Landstinget mellem 2den og

3dje Behandling er kommet til den Erkendelse, at det var rigtigt at vrage Silkeborg og vælge Ribe. Ribe er jo netop den By, som Autoriteterne paa det lægevidenskabelige Omraade for ganske kort Tid siden gjorde sig al mulig Ulejlighed for at sætte saa lavt som muligt i sanitær Henseende, nemlig en Gang der var Tale om at faa et nyt Vandværk. Nu ved jeg ganske vist, at der arbejdes i den modsatte Retning for at faa Seminariet draget ned til Ribe, men man har jo dog erkendt, at man skranter ikke saa lidt ned i Ribe — man har ganske vist bemærket ved Siden af, at man ogsaa kan blive meget gammel i Ribe, men saa uvirksom er Flertallet her i Folketinget ganske sikkert ikke, som jeg i dette Tilfælde anser Flertallet i Landstinget for at have været. Ribe ligger ved Grænsen af Sønderjylland, saaledes at der mulig ogsaa kunde komme Elever fra Sønderjylland, men om det skulde være Tanken, vil det jo ingen videre Betydning faa for Sønderjylland, da man jo derude desværre alligevel ikke kan komme frem med Undervisningen i det danske Sprog. Naar man har nævnt Farerne ved Turistbesøg i Silkeborg, kan jeg ikke se rettere, end at hele denne Engstelse savner al Grund. Saa kunde der jo i Virkeligheden være langt større Fare ved at sende vore unge Mænd her ind til Kjøbenhavn for at uddannes ved Universitetet, men det tænker man jo ikke paa at forandre. Ja, hvis ikke Spørgsmaalet om den aandelige Atmosfære var draget frem oppe i Landstinget til Fordeel for Ribe, vilde jeg ikke have berørt dette Spørgsmaal her, da man jo haade oppe i Landstinget og her ned i Folketinget savner de uøvede kemiske Apparater til Undersøgelse af denne Atmosfære, men jeg vil dog tillade mig at minde om, at naar man saa at sige fra alle Sider hævder en Mand i den Grad, som Jens Christian Hostrup er blevet hædret, plejer man jo at gøre det i Troen paa, at denne Mand's Gerning er bleven sporet i gavnlig Retning paa det Sted, hvor han har gjort sit Arbejde, og Jens Christian Hostrup har netop gjort et Arbejde i Silkeborg i en Værelse af hans bedste Manddomstid. Men der er en anden Sag, som vi bedre kunne dømmes om, fordi vi kunne se den for vore Øjne, og det er den Natur, som Silkeborg er omgivet af. Det er ganske sikkert den skønneste Egn, der findes i Jylland, ja, skønt jeg skal indrømme, at det kan være en Smagssag, drister jeg mig endog til at mene, at det maasse er den skønneste Egn, der findes i Danmark. Det vil ganske sikkert være langt mere forfriskende for Sindet at bevæge sig i en saa-